

Reglament oficial del Continental

El continental és un joc de cartes a què es juga amb dos (o més) remenes angleses i en el que cal fer diferents combinacions, com ocorre en el gin rummy, el remigio, el chinchón o la canasta.

Una partida de continental es compon de set mans o jocs, havent de realitzar en cada una d'elles una combinació diferent de trios o escales, amb una més dificultat cada vegada.

Té les peculiaritats que la combinació a realitzar en cada mà és fixa i que es permet robar "de contra" (agafar fora del teu torn la carta del pou, si no està xafada).

Contingut

- Objectiu del joc
- Jugadors
- Tipus de remena
- Valor de les cartes
- Combinacions: trios i escales
- Combinacions fixes i cartes a repartir
- Inici del joc: sorteig de llocs i repartiment de cartes
- Desenrotllament del joc
- Robar "de contra"
- Abaixar-se
- Final del joc
- El comodí
- Variants al continental clàssic
- Vocabulari específic

Objectiu del joc

Lligar les cartes en les combinacions establides per a cada joc i exposar-les, ja que les cartes que queden en la mà, combinades o no, són les que puntuen. Guanya el joc el qui té menys punts al final de la partida.

Jugadors

De dos a quatre.

Juguen sempre individualment sense formar parelles ni equips.

Tipus de remena

El continental es juga amb dos remenes angleses, amb tres comodins per remena (encara que també es pot jugar amb només dos per remena). També s'admeten les de pòquer espanyoles.

Valor de les cartes

- Comodí o jóker.....50 punts
- As.....20 punts
- Figures (rei, reina i jota).....10 punts
- Nombres (10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3 i 2).....el seu valor

Combinacions: trios i escales

Les dos combinacions possibles són trios i escales.

Un trio són tres o més cartes del mateix nombre o índex, sense importar el pal.

Una escala són quatre o més cartes consecutives del mateix pal, sense límit de cartes (es poden repetir). No té principi ni fi: l'as pot ser la carta major, la carta menor o inclús intermèdia entre el dos i el rei. Quan cal fer diverses escales, totes elles poden ser del mateix pal (igual que pot haver-hi diversos trios del mateix nombre).

Combinacions fixes i cartes a repartir en cada joc o mà

En el continental clàssic es juguen set jocs o mans, de menor a més dificultat, repartint-se en cada un d'ells una carta més de les imprescindibles per a realitzar les combinacions d'eixa mà:

- 1.^a (TT): Dos trios. Es repartixen set cartes.
- 2.^a (TE): Un trio i una escala. Es repartixen huit cartes.
- 3.^a (EE): Dos escales. Es repartixen nou cartes.
- 4.^a (TTT): Tres trios. Es repartixen deu cartes.
- 5.^a (TET): Dos trios i una escala. Es repartixen onze cartes.
- 6.ª (ETE): Un trio i dos escales. Es repartixen dotze cartes.
- 7.ª (EEE): Tres escales. Es repartixen tretze cartes.

Inici del joc: Sorteig de llocs i repartiment de cartes

Se sortegen els llocs, repartint una carta a cada jugador. Si a diversos jugadors els toquen cartes del mateix índex, desempaten entre ells.

El jugador amb major carta serà el que comence a repartir. A la seua dreta s'assenta el que té la segona carta major, i així successivament, en sentit contrari a les agulles del rellotge. Este sentit és també el sentit de desenrotllament del joc.

Cada jugador, abans de repartir, remenarà les cartes, les donarà a tallar el següent jugador i repartirà a cada jugador les corresponents a la mà en joc, d'una en una, en sentit contrari a les agulles del rellotge, començant pel jugador a la seua dreta i acabant per ell mateix.

Després col·locarà la resta del manoll en el centre de la taula, col·locant junt amb ell la carta de dalt, boca per amunt, amb la que s'inicia el muntó de descartes o pou. Esta primera carta pot ser un comodí o qualsevol altra carta.

El jugador que comença a jugar és el que està a la dreta de què ha repartit, el que va tallar el muntó abans de repartir.

Desenrotllament del joc

Cada jugador, en el seu torn, ha d'agafar la carta boca per amunt del pou o la carta superior del muntó, una de les dos. A l'agafar la carta comença el torn d'eixe jugador.

Acaba el seu torn descartant-se d'una de les cartes de la seua mà, que deixarà sobre el pou, boca per avall si és l'última que li queda o boca per amunt si el joc continua. Una vegada que la carta toca el muntó de descartes o pou el jugador ha de deixar-la ací, sense poder canviar-la per una altra.

Les cartes del pou no es poden veure, excepte la superior.

Si un jugador pregunta a un altre quantes cartes li queden, este ha de respondre, sense mentir.

Robar "de contra"

Si el jugador a qui li toca no pren la carta del pou, podrà fer-ho qualsevol dels jugadors següents, però robant també la superior del muntó i sense soltar cap carta. Ha de fer-ho sempre abans de que es produïska el descart i el consegüent canvi de torn, ja que eixa carta quedarà xafada i no podrà ser robada de contra.

Si la volen dos o més jugadors, se la porta el que el torn del qual siga abans.

Abaixar-se

Durant el seu torn, el jugador que tinga les combinacions que corresponguen a la mà en curs pot posar-les sobre la taula, boca per amunt, acció que rep el nom "d'abaixar-se". Les cartes baixades no es compten si un altre jugador tanca.

Una vegada baixat pot col·locar cartes en qualsevol de les combinacions que hi haja sobre la taula, augmentant-les, sempre que siga el seu torn.

Si li queda més d'una carta ha de continuar jugant amb elles fins a aconseguir col·locar-les en alguna combinació i tancar.

Una vegada que un jugador s'ha baixat correctament i ha passat el seu torn, no pot "pujar-se".

Final del joc

Si a un jugador, una vegada s'ha baixat i ha col·locat totes les cartes possibles en les combinacions ja baixades, li queda només una carta, la posa sobre el pou o muntó de descartes boca per avall, tancant el joc o mà present. Si eixa última carta també la pot col·locar en alguna combinació, pot fer-ho i acabar el joc posant la palma de la seua mà sobre el muntó de descartes.

Quan un jugador es baixa i tanca en el mateix torn, obté -10 punts en eixa mà. Si es va abaixar en un torn anterior, obté 0 punts.

Els altres jugadors compten el valor de les cartes que els queden en la mà, apuntant-ho en un paper: davall del nom de cada jugador hi haurà una línia per a cada mà, que començarà identificant de quina mà es tracta (TT, TE, EE, TTT,...) i a continuació la puntuació d'eixa mà i la puntuació parcial fins a eixe moment de cada jugador, de manera que es pugui anar coneixent la classificació al final de cada mà.

A continuació s'arreglen les cartes i el torn de repartiment passa al jugador següent a què va repartir en la mà que acaba de concloure, que donarà les cartes que corresponguen a la nova mà, després de remenar i produir-se el talle del muntó, i així successivament totes les mans.

A l'acabar l'última ronda, el jugador que tinga menys punts acumulats serà el guanyador de la partida.

El comodí

El comodí, també anomenat jóker, és una carta especial que reemplaça a qualsevol altra de la remena. Està permès descartar-se d'un comodí.

En els tríos no hi ha límit de comodins, inclús pot construir-se un trio de comodins: la primera carta diferent d'un comodí que s'afija a eixe trio determinarà de què és.

En una escala no pot haver-hi dos comodins consecutius. Els comodins d'una escala ja baixada poden moure's en l'escala en què estan o a altres escales del mateix jugador, llevat que es quede alguna escala amb menys de quatre cartes o es col·loquen dos comodins junts. El comodí d'una escala pot canviar-se per la carta a què substituïx, havent d'emprar-se en eixe mateix moment en qualsevol escala del jugador que va baixar eixa escala, sempre que al realitzar-se el canvi no es col·loquen dos comodins consecutius. Si el comodí està lliure (en un dels extrems de l'escala) també es pot moure a una altra escala d'eixe jugador, sempre que l'escala no quede amb menys de quatre cartes.

Els comodins d'una escala són les úniques cartes que es poden moure una vegada baixades, sempre que complisquen les condicions del paràgraf anterior. La resta de cartes baixades queden fixes, sense possibilitat de ser mogudes o canviades per altres.

Variants al continental clàssic

- Supercontinental: S'afigen cinc nous jocs o mans: TTTT, TTTE, TTEE, EEET i EEEE. En cada una d'eixes mans es repartixen 13, 14, 15, 16 i 17 cartes respectivament.
- Afegir a l'inici dos nous jocs: T i E, repartint-se 4 i 5 cartes respectivament.
- No permetre abaixar-se sense tancar en l'última ronda.
- Obligar que les escales en EE, ETE o EEE siguin de pals distints i que els tríos de TT, TTT o TET siguin de nombres distints.
- Atorgar -50 punts a què es baixa i tanca.
- Atorgar -50 punts a què tanca col·locant totes les seues cartes, sense que li quede una per a tancar.
- Canviar el valor assignat a les cartes: cinc punts a totes les cartes amb índexs entre el 2 i el 7; deu punts als huits, nous, deus i figures; vint als ases, i cinquanta als comodins.
- Permetre tancar amb cartes en la mà, sempre que sumen cinc punts o menys.
- No permetre a cada jugador robar de contra més de tres vegades per ronda.

Vocabulari específic

- **Abaixar-se** o **abatre**: Mostrar les combinacions de cartes que corresponen al joc en curs i deixar-les exposades sobre la taula.
- **Bruta**: La combinació feta utilitzant algun comodí.
- **Carta de castic**: Carta extra que prenga el jugador que robe fora del seu torn.
- **Combinar** o **lligar**: Agrupar les cartes en tríos o en escales, segons el que toque en cada joc.
- **Cors**: Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és un cor, de color roig.
- **Descartar-se**: Tirar una carta al pou un jugador a l'acabar el seu torn.
- **Diamants**: Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és un rombe, de color roig.
- **Escala**: Sèrie de quatre o més cartes consecutives del mateix pal.
- **Figures**: Els reis, reines i jotes.
- **Mà (d'un jugador)** o simplement "**la seua mà**": Conjunt de cartes que un jugador té en la seua mà durant el joc.
- **Mà o joc**: Cada un dels jocs que componen la partida de continental.
- **Mona**: El comodí o jóker.
- **Muntó de cartes** o simplement "**el muntó**": Conjunt de cartes boca per avall del que es repartixen les cartes al principi del joc o mà i del que van robant els jugadors quan els toque en el seu torn o de contra.
- **Neta**: La combinació feta sense utilitzar cap comodí.
- **Piques**: Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és una llança, de color negre.
- **Pou o muntó de descartes**: Conjunt de cartes boca per amunt format pels successius descartes dels jugadors.
- **Robar "de contra"** o castigar-se: Robar el descart d'un altre jugador fora del propi torn.
- **Ronda**: Torns transcorreguts des que li toca al jugador que va començar la mà fins que li torna a tocar novament.
- **Tancar** o **anar-se'n**: Acabar una mà o joc, al quedar-se un jugador sense cartes en la mà.
- **Trévols**: Un dels pals de la remena anglesa. El seu símbol és un trévol de tres fulles, de color negre.
- **Trio**: Grup de tres o més cartes amb el mateix nombre o índex.
- **Xafar**: Posar una carta damunt del muntó de descartes quan este té alguna carta.